

U źródeł Mądrości, Rzeszów 1997, ss. 350.

Pod tym skromnym tytułem, w otoczce anonimowości, ukrywa się zbiór cennych artykułów. Jest to bowiem praca zbiorowa pod red. ks. S. Hareźgi ofiarowana Ks. profesorowi Stanisławowi Potockiemu w 35-lecie pracy naukowej i dydaktycznej. Bowiem w r. 1995 minęło 35 lat pracy naukowo-dydaktycznej Ks. Profesora w Instytucie Teologicznym w Przemyślu. Autorami poszczególnych artykułów są koledzy, przyjaciele i uczniowie Jubilata, w większości związani z KUL-em, gdzie Ks. Potocki pracował jako docent i profesor nadzwyczajny w latach 1985–93.

W pracy zbiorowej udział wzięli: ks. H. Borcz, *Studium biblijne w Przemyślu od r. 1687 do czasów najnowszych*; ks. E. Chmura, *Czy warto dzisiaj być człowiekiem prawym? Biblijno-pastoralna refleksja na kanwie Ps 73*; ks. M. Czajkowski, *Praca i płaca w Piśmie świętym*; ks. A. Garbarz, *Przestanki biblijne „Ewangelii pracy” wg enc. JP II „Laborem exercens”*; ks. S. Hareźga, *Postawy na drodze wiary wg J*; ks. J. Homerski, *Nawrócenie i pojednanie w nauczaniu proroków ST*; ks. S. Kozioł, *Obraz życia małżeńskiego i rodzinnego w świetle tekstów prorockich*; ks. J. Kudasiwicz, *Pieśń nad pieśniami chrześcijańskiego małżeństwa (Ef 5, 21–33)*; o. H. Langkammer OFM, *Maryja a Mądrość*; ks. R. Rubinkiewicz SDB, *Sytuacja prawna imigranta w świetle ST*; U. Szwarz, *Sylwetki niektórych postaci kobiecych w ST*; ks. A. Tronina, *Od śmierci do życia. Konstrukcja literacka Tb*; ks. G. Witaszek CSSR, *Cierpienie Joba – mądrość „nieortodoksyjna”*.

Kraków

Ks. JERZY CHMIEL

JERZY ŁACINA, *Słownik arabsko-polski*, Wydawnictwo Naukowe UAM, Poznań 1997, ss. 946.

Ostatnio obrodziły u nas słowniki do nauki języka arabskiego. Po pierwszym *Słowniku arabsko-polskim* J. Daneckiego i J. Kozłowskiej (Wiedza Powszechna, Warszawa 1996) ukazał się *Słownik arabsko-polski* opracowany przez Jerzego Łacinę, a wydany przez Wydawnictwo Naukowe Uniwersytetu A. Mickiewicza w Poznaniu.

Jerzy Łacina kontynuuje szczytne tradycje polskiej arabistyki, będąc uczniem takich profesorów, jak Tadeusz Lewicki, Andrzej Czapkiewicz czy Roman Stopa. Nad *Słownikiem* pracował – jak sam pisze we Wstępie – siedem lat, a nie była to praca ani łatwa, ani lukratywna. Jednakże *finis coronat opus* i otrzymaliśmy pokaźny wolumin, zawierający ok. 12 tys. haseł głównych, 20 tys. haseł z odnośnikami i ponad 40 tys. różnych arabskich form wyrazowych. Jest to zatem najobszerniejszy słownik arabsko-polski.

Słownik ten zainteresuje biblistów z tej racji, że język arabski jest użyteczny w studium filologii biblijnej (hebrajskiej, aramejskiej czy syryjskiej), a także, że istnieje wiele wczesnych przekładów biblijnych na język arabski. Język arabski wchodził w skład studium biblijnego na wydziałach teologicznych (tak było w Wydziale Teologicznym UJ) i dobrze byłoby do tej praktyki powrócić. Ks. Jakub Wujek (1541–1597), którego czterechsetlecie